

[Hans Hedtoft.]

gerne sætte en meget tyk Streg under, for det er det afgørende. Forholdet ligger maa-ske saaledes, at mange af de Aktioner, som velmenende Spaniensvenner har foreslaaet paa det ene og det andet Omraade, Sympati-demonstrationer, faktisk indadtil over for det spanske Folk, der ønsker at undgaa en ny Borgerkrig, kommer til at styrke General Franco, der har Politi-, Militær- og Propagandaapparatet i sin hule Haand.

Jeg har i de seneste Maaneder, og sidst for et Stykke Tid siden under en international Konference i England, haft Lejlighed til at tale med forskellige kyndige Folk om det spanske Problem, og deriblandt ogsaa med spanske Republikanere, engelske Regeringsmedlemmer og belgiske og franske Venner, der — det tør jeg sige — har særdeles nær Kontakt med disse Spørgsmaal, og jeg ved, at det er Betæneligheder af den Art, jeg nævner her, der hidtil har hindret afgørende isolerede Skridt fra de demokratiske Staters Side og har ført til den Opfattelse, at det, der skal ske, maa ske samlet og maa ske gennem De Forenede Nationer. De Folk, jeg har talt med, er alle forenede i Ønsket om, at Franco og hans Regime bringes til Fald, men de har tillige det Ønske, at det maa ske paa en saadan Maade, at det ulykkelige spanske Folk ikke endnu en Gang udsættes for en Borgerkrig, ligesom de ønsker Spanien forskaonet for den Ulykke, at Landet bliver besat af de allierede Stormagter. Enhver, der for Alvor har beskæftiget sig med det spanske Problem og den aktuelle storpolitiske Situation, ved, at ogsaa en saadan Risiko er til Stede.

Jeg beder det ærede Medlem og andre, der ærligt vil tage Stilling til det Spørgsmaal, overveje, om dette ikke vilde være en Ulykke. Det vilde betyde, at Spanien vel maatte deles i 4 eller flere Besættelseszoner, som Tyskland nu er det, og enhver vil forstaa, hvilke Problemer og hvilken Risiko en saadan Udgang af Sagen vil rejse, og vil ogsaa forstaa, hvilket Perspektiv en saadan Udgang af det spanske Problem rejser baade storpolitisk, forsyningsmæssigt og paa anden Maade. Derfor har jeg den Opfattelse, at intet forstandigt Menneske kan ønske denne Udgang, som blot vilde øge den storpolitiske Spænding, og den er dog virkelig tilstrækkelig stor i Øjeblikket. En saadan Udgang vilde tillige paalægge det haardt prøvede spanske Folk nye Byrder.

Og saa er der en anden Ting, som jeg er nødt til at sige, og sige ganske aabent, efter den Maade, hvorpaa det her forelig-

gende Forslag er begrundet. Den ærede Ordfører for Forslagstillerne sagde intet om — enhver ved det, og det ved ogsaa det høje Tings Medlemmer —, at der i denne Sag, for at sige det rent ud, er Modsætninger mellem de allierede Stormagter. Den opmærksomme Iagttagere vil have bemærket, at det bogstavelig en Overgang var saaledes, at naar den ene Magtgruppe sagde „Iran“ eller „Persien“, saa svarede den anden Magtgruppe med at sige „Spanien“. Nu har de kommunistiske Partier i forskellige Lande, som det sker her i Dag, aktualiseret det spanske Problem gennem Forslag som det, vi her er stillet over for, om isolerede nationale Aktioner. I Frankrig er man gaaet saa vidt, at det franske kommunistiske Partis Hovedorgan, „L'Humanité“, har forlangt, at naar der kommer en spansk Republik, skal den i alt Fald have Ret til at overtage Gibraltar. Jeg synes, det er nødvendigt at sige dette, for naar man ser den foreliggende Sag i den Belysning, saa forstaaer enhver uholdt, at disse Modsætninger giver Sagen et langtrækkende Perspektiv og vanskeliggør yderligere Stillingen, i alt Fald for os, som ønsker at holde os fri for disse Stormagtsmodsætninger, og som kun har een Interesse, nemlig Danmark og Rets-tankens Sejr paa alle Omraader.

Jeg har villet sige disse Ting og sige dem ganske aabent, for det kan ikke være rimeligt, naar vi i den danske Rigsdag fører en Diskussion paa den her givne Foranledning, at det saa skulde være muligt for en enkelt Part at give det danske Folk det Indtryk, at de, om jeg saa maa sige, har Patent paa Foragt eller paa Viljen til at gøre noget for Demokratiets Sejr overalt i Europa, for det er ikke rigtigt.

Om Forslagets Realitet vil jeg sige, at det altsaa er min Overbevisning, at en isoleret Aktion, som det her er foreslaaet, ikke vil have nogen Virkning i Retning af at svække General Franco. Jeg havde nær sagt, at der er jo historiske Paralleller i Udenrigspolitikken for, at Boykotforsøg udefra over for en national Diktator kan virke styrkende for ham. Der er et Par Tilfælde. Hvis dette, at Danmark afbrød sin handelsmæssige Forbindelse med Spanien, som det her foreslaas, bevirkede, at Spanien saa ikke kunde faa Varer andetsteds fra, ja, saa kunde man tale om det, men Spanien har glimrende Handelsforbindelser ikke alene i Europa, men ogsaa i Amerika, ikke mindst de sydamerikanske Stater. Min og mit Partis Stilling er den, at vi kan ikke for at tjene en partipolitisk Fedtskilling stemme for